

principale Indstilling, og det har derfor ogsaa til disse Paragrafer stillet de Forslag, det maatte finde rigtige, forsaavidt de overhovedet skulde blive vedtagne, men det erede Thing vil se, at det er ikke mange eller indgribende Forslag, vi her have stillet. Et Forslag under Nr. 3 af det samme Møxtal, som principalt stiller Forslaget under Nr. 1, gaar kun ud paa at foretage en Nedsættelse med Hensyn til to af de paagjældende Lønninger fra 1,200 til 1,100 Rd. Vi have nemlig fundet, at man ogsaa maatte tage Hensyn til, at den faste Ansættelse giver de Vedkommende en Pensionsret, som de nu ikke have, og at det med Hensyn til de Lønninger, der bestemmes, maatte tages med i Beregning, at Pensionsretten virkelig har en Værdi, som ikke bør overses. Vi have ment, at 1,100 Rd. i Forbindelse med denne Ret til Pension vilde være tilstrækkelig for disse to Embeder. — Under Nr. 4 har Udvalget foreslaaet en lille Forandring med Hensyn til Fordelingen af de 23 nye Løbsassistentbestillinger, om hvilke her er Tale, men jeg antager ikke, det vil være nødvendigt, at jeg videre opholder mig derved, da det er klart af selve Forslaget, at man mener, at de lavere Lønninger bør gives til et Par flere Assistenten, medens de højere Lønninger tillægges et Par færre, end der er foreslaaet i Udkastet. — Under Nr. 5 har Udvalget stillet et Forslag til Lovforslagets § 5, hvilket tilsigter uden videre at give alle de Løbsassistenter, der staa paa 400 Rd., og som ikke ved Loven af 25de Marts 1872 have faaet et af de Tillæg, som det da blev besluttet at tilstaa, et saadant Tillæg, medens Lovudkastet kun gaar ud paa at indrømme dem dette Tillæg, naar de have en Tjenestetid af 5 Aar. Vi have ment, at samtlige Forhold med Hensyn til ligefrem at leve og at have sit Udkomme, have forandret sig saaledes endog i de sidste to Aar, at der er god og gyldig Grund til at give Bestillingsmand af den Klasse, som her er under Omtale, og med en Lønning af 400 Rd. et Tillæg af 50 Rd. hver. Naar man vil se efter, tro vi tillige, det vil findes, at det ikke er saa overmaade mange flere, der ved Udvalgets Forslag komme til at nyde dette Tillæg, end det allerede ved Lovforslaget er tilfaldet. — Til § 6 er der stillet et Forslag under Nr. 6, og jeg kan her medtage Ændringsforslaget under Nr. 9, da det, jeg har at bemærke med Hensyn til disse to Forslag, der gaar ud paa at udskyde §§ 6 og 9, falder sammen. (Finantsministeren: Forslaget under Nr. 11 ligeledes.) Forslaget under Nr. 11 angaar dog et noget andet Spørgsmaal end det, der ligger for ved Forslagene til §§ 6 og 9. Disse to Paragrafer angaa visse Kontorholdsogdogtjyreffes, om hvilke de paagjældende Bestemmelser findes i Loven af 2den Juli 1870, men i Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold af 26de Marts 1870 er det i § 8 bestemt, at disse Kontorholdslove hvert 5te Aar skulle underkastes en

almindelig Revision. De paagjældende Embeds- og Bestillingsmænd skulle derfor ved Udgangen af hvert Finantsaar til vedkommende Ministerium indgive specificerede Oplysninger om de Kontorholdsudgifter, de i Aarets Løb have haft, og det bestemmes endvidere, at de, naar den nævnte Revision hvert 5te Aar er foretaget, have at underkaste sig de Forandringer, som Revisionen maatte medføre. Vi have ment, at Forudsetningen for denne almindelige Bestemmelse har været den, at man ikke ved Lov skulde omordre eller forandre Bestemmelserne angaaende Kontorholdsvederlag i denne Mellemtid af 5 Aar. Naar Revisionen indtræder, vil man have de vedkommende Embedsmænds specificerede Opgjørelser af, hvad deres Kontorhold har kostet dem, men skal man allerede i Løbet af de 5 Aar, inden den almindelige Revision foreligger, gaa ind paa en Forhøielse, har man ikke de Oplysninger for de 5 Aar fra de vedkommende Embedsmænd selv, som vi have forudsat skulde være ledende for os ved Revisionens Foretagelse, saaledes at man deraf kunde se, hvilke Udgifter hver Embedsmand i disse 5 Aar har haft til sit Kontorhold. Vi saane altsaa nu den Veiledning, man deri skulde have, med Hensyn til disse Paragrafer, der gaar ud paa at forhøje Kontorholdsvederlaget, og vi have ment, at det, da Tidspunktet for Revisionen er 5 Aar, vilde være rigtigere at holde sig til, at Forandringer i disse Kontorholdslove ikke blive indførte ved nye Love, inden disse 5 Aar ere forløbne, saa meget mere, som det jo er vitterligt, at, om der et eller andet Sted skulde vise sig Nødvendighed for at forhøje Kontorholdsvederlaget for et enkelt Embede eller for enkelte Embeder, vil Sligt kunne afhjælpes paa de aarlige Finantslove, uden at man behøver at give særlige Love derved. Det er denne Betragtning, der har medført, at Udvalget foreslaar det erede Thing ikke ved nogen særlig Lov at vedtage Forandringer i de gjældende Bestemmelser om Kontorholdsvederlaget, for den almindelig foretagne Revision indtræder, men at henvisse Regjeringen til, om den finder det nødvendigt, gennem Finantsloven at faa bevilget de Tilskud til de enkelte Embeder, som den mulig maatte anse for saa paatrængende nødvendige, at Forhøielsen ikke kan vente, indtil de 5 Aar ere forløbne. — Ved Forslaget under Nr. 7 have vi fulgt den samme Betragtning, som jeg anførte med Hensyn til Forslaget under Nr. 5. Det forekommer Udvalget i det Hele, at det vil være rigtigt, at samtlige de Postexpeditører og Postepedienter, som staa paa 400 Rd., faae en Forhøielse af 50 Rd., samt at 15 af Lønningerne paa 500 Rd. og 10 af Lønningerne paa 600 Rd. ligeledes faae et saadant Tillæg, medens det er forekommet Udvalget, at det ikke var tilstrækkelig Grund til at tiltræde Lovforslaget med Hensyn til Forhøielsen af Lønnen for 10 af de Embeder, som staa paa 700 Rd. Vi have troet at burde standse ved 600 Rd.; Lovforslaget standser ved